

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Pietrzykowski

ze skargi powoda

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 2 października 2008 r., sygn. akt I ACa (...)

w sprawie z powództwa H. Z.

przeciwko K. M. i M. M.

o rozwiązanie umowy dożywocia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 stycznia 2010 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 sierpnia 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda H. Z. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 2 października 2008 r.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że nie istnieje powołana przez skarżącego podstawa wznowienia, którą miało stanowić przewidziane w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. oparcie wyroku na podrobionym dokumencie. Według skarżącego, dokumentem tym było

sfalszowane oświadczenie z dnia 1 października 2007 r. Już jednak orzekający w pierwszej instancji Sąd Okręgowy stwierdził w uzasadnieniu orzeczenia, że dokument ten nie pochodził od osoby, której podpis w nim nakreślono i ustalenia faktyczne poczynił nie uwzględniając tego dokumentu, lecz na podstawie innych dowodów zebranych w sprawie. Potwierdził to wyraźnie Sąd Apelacyjny, odnosząc się do zarzutu apelacji powoda. Wobec tego, że wyrok nie został oparty na podrobionym dokumencie, nie zachodzi wskazana przez skarżącego podstawa wznowienia, co uzasadniało odrzucenie skargi.

W zażaleniu na to postanowienie, skarżący – nie kwestionując, że nie jest wystarczające powołanie się na ustawową podstawę wznowienia, gdyż podstawa ta musi rzeczywiście zachodzić – podniósł, iż Sąd winien był uwzględnić dowód powołany w skardze, czyli wyrok karny uznający pozwanego za winnego posługiwania się sfalszowanym zaświadczeniem.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Cechą tak zwanych przyczyn restytucyjnych wznowienia postępowania, do których zalicza się wymieniona w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. podstawa polegająca na tym, że wyrok został oparty na podrobionym dokumencie, jest to, by powołana okoliczność pozostawała w związku z treścią tego wyroku. Dokumentem, o którym mowa w powołanym przepisie jest zatem taki dowód, w oparciu o który zostały poczynione ustalenia faktyczne stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. Istota rozważanej przesłanki polega na tym, że podrobiony dokument stanowił element podstawy orzeczenia, gdyż w takiej jedynie sytuacji można mówić, że „wyrok został oparty na dokumencie podrobionym (...)”.

Z uzasadnienia zaskarżonego skargą o wznowienie wyroku z dnia 2 października 2008 r. wyraźnie i jednoznacznie wynika, że podrobienie dokumentu zostało stwierdzone już w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i dokument ten nie był brany pod uwagę przy ustalaniu podstawy faktycznej orzeczenia. Kwestia ta była przedmiotem zarzutu apelacji, i podlegała ocenie w instancji apelacyjnej, a powołana przez skarżącego podstawa skargi pozostaje w wyraźnej sprzeczności z rzeczywistym i niebudzącym wątpliwości stanem rzeczy. Trafne jest zatem stanowisko Sądu Apelacyjnego, że brak jakiegokolwiek podstawy do twierdzenia, iż wyrok został oparty na dokumencie podrobionym.

Z punktu widzenia rozważanej przesłanki nie ma znaczenia orzeczenie przez sąd karny o warunkowym umorzeniu postępowania i orzeczeniu środka karnego w stosunku do pozwanego w związku z posłużeniem się przezeń sfałszowanym oświadczeniem z dnia 1 października 2007 r. w sprawie cywilnej. Istotne jest to, że Sąd orzekający w tej sprawie samodzielnie ustalił okoliczność podrobienia pisma i w konsekwencji nie uwzględnił tego dokumentu przy czynieniu ustaleń faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia.

Dlatego nie ma racji skarżący ani wtedy, gdy zarzuca w zażaleniu naruszenie art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., ani wtedy, gdy twierdzi, że dołączając do skargi „nowy dowód” w postaci odpisu wyroku karnego, uprawdopodobnił wystąpienie podstawy wznowienia, na którą powołał się w skardze.

Z omówionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.